Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia a Postului Mare, a Sfintei Cruci

Pace peste pământ! Pace din cer peste pământ! În vreme de lucrare sfântă peste neamul creștinesc de pe pământ, vremea postului mare, vreme de căință și de umilință și de rugăciune de iertare și de împăcare cu Dumnezeu și cu semenii, o, pace vouă, celor de pe pământ!

Sunt Domnul păcii, sunt Cel ce am împăcat pe om cu Dumnezeu prin jertfa Mea de pe cruce acum două mii de ani. Sunt Cuvântul lui Dumnezeu Tatăl. M-am deșertat pe Mine Însumi și am venit pe pământ născut din mamă Fecioară și a început atunci cu Mine o dată ivirea neamului creștinesc pe pământ și le-am spus tuturor: *«Cel ce voiește să vină după Mine și să umble cu Mine și să fie cu Mine, să se lepede de sine și să-și ia crucea urmându-Mi».* O, așa am spus, și le-am spus: *«Pace vouă!»*, și așa Mi-am descoperit calea pe care Eu merg cu Tatăl, și am spus: *«Eu sunt Calea, Adevărul și Viața».*

O, Eu sunt! Eu sunt Cel ce sunt. Sunt Cel ce grăiesc din cer peste pământ și Mă fac carte de cuvânt pe plaiul tău, țara Mea de azi, dată Mie de Tatăl încă de la începutul facerii lumii ca să-Mi fii casă și masă de cuvânt acum, la sfârșit de timp, țara Mea. Stau pe vatra ta cuvânt din cer de aproape șaptezeci de ani și M-am făcut pe meleagul tău cuvânt peste pământ. În ziua aceasta sfântă, la jumătatea postului mare, au scris părinții sfinți duminica sfintei cruci, mijlocul urcușului spre praznicul amintirii Învierii Mele, ziua împăcării lui Dumnezeu cu omul căzut din rai, și pentru care Eu am plătit cu moarte pe cruce, Dumnezeu pedepsit în locul omului păcătos, iubirea care s-a arătat ca să fie ea pe pământ cu oamenii și să se ridice prin ea neamul lui Dumnezeu, neamul creștinesc. O, și ar fi să fie acum o vreme de pace și de căință peste neamul creștinesc, iar unde nu este pace Mă apropii cu slavă de cuvânt și spun: Pace vouă, celor fără de pace! Iarăși pace vouă! Auziți ce vă aduce vouă Dumnezeu Fiul?

O, pace vouă, popoarelor, pace pe meleagurile voastre și în inimile voastre și între voi! E vreme de iertare și de iubire, de post de bucate și de grai de rugăciune între om și Dumnezeu, între mai-marii popoarelor și Dumnezeu, fiecare pentru poporul său. Cuvântul Meu din ziua aceasta să liniștească încordările dintre frați, dintre creștini, dintre popoare, dintre conducătorii de popoare!

O, pace vouă, iar și iar pace vouă! Aceasta trebuie să se lucreze acum, în vremea postului mare, mai ales acum, când este scris în calendarul sfinților post de bucate și de păcat și de nedragoste, căci nedragostea aduce vreme de război între creștinii lui Dumnezeu, dar dragostea aduce pacea și liniștea în inimi și pe pământ.

Iată, spun în ziua aceasta o taină mare și spun: Ori de câte ori s-a ivit pe pământ între oameni și între neamuri vreme de răzvrătire și de război, n-a fost aceasta din altă pricină, decât lucrarea cea împotriva lui Dumnezeu, împotriva crucii, a cărării lui Dumnezeu cu oamenii pe pământ. Chiar dacă se vorbea despre alte pricini pentru care se iveau războaie, neliniște și jale mare, n-a fost vreodată să nu fie acestea pentru lovire în Dumnezeu, pentru alungarea Domnului de la cârma peste popoare, și apoi sosirea durerilor și a nedragostei, răzbunare și dușmănie între oameni, bucuria diavolului, care se luptă să-L biruie pe Dumnezeu ori de câte ori găsește unelte cu care să lovească și să alunge pacea și să aducă durere și lacrimi, încercări și ispite pe calea neamului creștinesc.

O, e mic de tot omul. El însă se crede mare, atât de mare până să se creadă mai mare ca Dumnezeu, mai în drept să se dea mare, săracul de el om mare. Dar omul este mic de tot, o,

și câți au fost prin vreme cărora Eu, Domnul, le-am arătat în vremea lor cât sunt de mici, de neputincioși pentru oameni și pentru ei înșiși cei mari, când ei se dau mari!

O, țara Mea română, ești casa și masa cuvântului lui Dumnezeu în vremea aceasta de veghe din cer peste pământ, când Eu, Domnul, vin cuvânt de la Tatăl la om ca să-Mi pregătesc sosirea cea cu slavă a întoarcerii Mele văzute, când Mă voi arăta cu zeci de mii de sfinți, precum este scris, ca să dau fiecăruia după cum este fapta sa, ca să binecuvintez pe cei ce M-au iubit și M-au urmat și M-au slujit, și ca să Mă îndepărtez de cei ce M-au alungat și M-au disprețuit cu necredință.

O, neam român, îți întăresc paza la hotare așa cum am făgăduit, iar tu fă-te glas de rugăciune spre Dumnezeu pentru tine și pentru toate neamurile pământului, și mai ales pentru neamul creștinesc de pe pământ de peste tot, neamul lui Dumnezeu, și care trebuie să semene cu Dumnezeu în credință și în iubire și în duhul păcii.

O, roagă-te pentru tine și pentru Mine cu tine și în mijlocul tău, țara Mea cea de azi! Întărește-ți credința și fapta credinței! Stai sub paza crucii! Fă-te cale cu lumină pentru popoare, o, țara Mea creștină de când Hristos pe pământ a venit! Iubește din toată inima și ființa pe Domnul Dumnezeul tău și urăște păcatul și pe diavol urăște-l, căci el este vrăjmașul care se luptă cu omul să-l doboare sub păcat, iar omului îi trebuie pocăință și ridicare, smerenie și iertare și îi trebuie pe Dumnezeu.

Binecuvântată să fie paza cerească la hotarele tale, neam român, și pacea cea din cer peste tine și cu tine, țara Mea! Sus crucea și împărăția lui Dumnezeu în mijlocul tău! Roagă-te pentru pacea popoarelor și pentru încreștinarea lor, căci creștinii sunt cei ce seamănă cu Hristos, nu cu oamenii, iar Eu sunt Domnul păcii și îi învăț pe oameni iubirea, smerenia, blândețea, iertarea, bunătatea și mila, pacea.

Grăiesc aceste cuvinte deasupra pământului român și așa să meargă ele peste pământ în lung și în lat, ca să lucreze cuvântul lui Dumnezeu peste toate neamurile de pe pământ!

Bisericii și turmei creștine din neamul român le întăresc veghea și lucrarea cea sfântă, rugăciunea de strigare și de slavă pentru Domnul, și mai ales credința și roadele ei, Duhul Sfânt lucrător prin credință.

O, cu cât vei iubi cuvântul Meu de peste tine, cu atât mai mult vei străluci tu, biserica Mea din mijlocul acestui neam, ales pentru sfârșit de timp, pentru Dumnezeu. O, ai grijă mare, că e vremea să se lucreze prin credință, popor creștin, și e vremea să lucreze Domnul, căci s-au stricat peste tot orânduielile sfinte de peste oameni și trebuie îndemn la veghere și la sfințenie, căci vremea aceasta cere, nu altceva cere ea.

Din nou spun: Pace peste pământ, pace din cer peste pământ! O, pace vouă, popoarelor! Pace vouă, celor fără de pace, căci vremea este să vegheați!

Pace vouă, celor ce stați cârmuitori peste popoare, și pace între voi! Războiul nu este de la Dumnezeu, ci este vrăjmaș lui Dumnezeu și omului. De la Dumnezeu este pacea. O, pace vouă, credință și pace, cruce și biruință prin cruce! Ferice popoarelor care au pe creștetul lor crucea, semnul Fiului Omului, semnul biruinței cu Dumnezeu!

Iar și iar cuvânt de împăcare: Pace peste pământ, pace din cer peste pământ și peste popoare! Și fericiți sunt și vor fi făcătorii de pace, și aceia sunt și vor fi cei ce se cheamă fii ai lui Dumnezeu pe pământ, precum este scris! Amin, amin, amin.

14/27-03-2022